

[Forsvarsministeren.]

burde tage Hensyn dertil. Ogsaa her kan der alligevel være visse Vanskeligheder. Da man vel de fleste Steder spiser til Middag midt paa Dagen, kan det nok volde visse Vanskeligheder, navnlig naar der holdes større Øvelser, som rækker længere bort fra Kvartererne end normalt. Men vi har indskærpet, at man bør følge den Regel, at Øvelserne tilrettelægges paa en saadan Maade, at Mandskabet i det store og hele kan være hjemme i Kvartererne i alt Fald til Hovedmaaltidet. Hvis det nogle Steder knirker i saa Henseende, vil jeg henstille, at man retter Henvendelse derom til Chefene for de paagældende Afdelinger, og i Krigsministeriet er vi selvfølgelig ogsaa villige til at se paa Sagen, hvis der er Vanskeligheder. Men vi har altsaa givet et Direktiv om, at man bør tage det størst mulige Hensyn, og jeg haaber, at det er meget faa Steder, hvor det ikke allerede er Regelen. Det er i alt Fald et ganske naturligt Hensyn, som man fra Hærens Side bør tage til Kvarterværterne.

Det ærede 11te Medlem for 6te Kreds (Stegger Nielsen) og det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Krarup) talte begge om de Vanskeligheder, der for Kvarterværterne kan være forbundet med at skaffe Sengetøj, og det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. S. Foget) talte ogsaa om Sengene og mente, at det vilde være praktisk, om man kunde komme ind paa, at Hæren havde et tilstrækkeligt Antal transportable Sengesteder til Raadighed, som kunde stilles til Disposition for Kvarterværterne.

Hvad først Sengene angaar, maa jeg sige, at alt kan selvfølgelig gøres, men det er jo dog — det tror jeg man vil være enig om — et meget stort Problem at anskaffe Sengesteder til Tusinder af Indkvarteringssteder, transportere dem rundt omkring, igen hente dem hjem og atter bringe dem andetsteds hen, naar Kantonnementet skifter. Alt kan gøres, det indrømmer jeg, men det er dog en meget betydelig Udgift baade at anskaffe og at oplagre disse Sengesteder, blot for de Perioder, hvor man har Brug for dem, ved de store Indkvarteringer. Og det er jo dog heldigvis kun med meget lange Mellemløb, vi har Brug for en saa omfattende Indkvartering som den, der her er Tale om, saa jeg tror, det maa overvejes nærmere, om man virkelig skal gaa til at indkøbe og oplagre Sengesteder i Tusindtal.

Hvad Tæpper angaar, er vi ikke i Stand til i Øjeblikket at levere Tæpper, hvis man tænker sig, at vi skulde levere 2—3 Tæpper

pr. Mand til den Snes Tusind Mand, der for Tiden ligger i Kantonnement. Saadanne Beholdninger har vi i Krigsministeriet ikke ment at kunne oplagre i normale Tider; det hører til den Slags, som man regner med i givet Fald at indkøbe ved Mobilisering og under lignende Forhold. Vi har ikke ment det rigtigt under normale Forhold at oplagre et saadant Tusindtal af Tæpper i Depoterne, og vi er altsaa ikke i Stand til saadan uden videre at love, at Kvarterværterne kan vente at faa Tæpper udleveret fra Hærens Depoter. Vi gør det i ringe Omfang og kan tilbyde at gøre det efter de Regler, vi har derom, Regler om en meget lav Lejeafgift. Men den Slags Ting kan man selvfølgelig tale om, og i den Udstrækning, hvor vi har Tæpper paa Depoterne, er vi selvfølgelig villige til at give en Haandsrækning. Men, som sagt, det strækker ikke til at yde hver Kvartervært 2—3 Tæpper pr. Mand.

Min Kollega Indenrigsministeren har besvaret Spørgsmaalet om Kvartergodtgørelsen, der i Henhold til Lovforslaget skal træde i Kraft den 15. Oktober.

Det er rigtigt, at vi nogle Steder maatte indkvartere allerede fra 4. Oktober efter Indkvarteringsbestemmelserne for Vinterkvarter. Grunden dertil vil jeg gerne have Lov til at meddele, for at man ikke skal tro, at det blot er et lunefuldt Indfald, at vi skulde begynde en Uges Tid, før Løven egentlig berettiger os dertil. Det hænger sammen med, at vi den 10. Oktober indkaldte en ny Styrke, Vinterholdet. Derfor skulde de, der laa paa Kaserner, rykke ud af disse og ind i Kantonnementskvarter, og saa var det selvfølgelig upraktisk at lade dem gaa i Sommerkvarter fra den 4. Oktober indtil den 7.—8.—10. Oktober og derefter i spredt Vinterkvarter fra 15. Oktober. Vi tillod os derfor at indkvartere efter Vinterbestemmelserne straks, eller i hvert Tilfælde paa et tidligere Tidspunkt, og jeg har søgt Finansudvalgets Tilslutning til at kunne udbetale Vinterkvartergodtgørelse fra den Dag, da de paagældende har haft Vinterindkvartering.

Indenrigsministeren omtalte ogsaa Spørgsmaalet om Statsstøtte til Soldaterhjemmene, som blev fremdraget af det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Krarup). Jeg vil herom blot sige, at vi i Øjeblikket i Krigsministeriet har en Bevilling paa Finansloven som Tilskud til Soldaterhjem. Den er ganske vist ikke saa imponerende stor, 5 000 Kr., beregnet til det, som det har vist sig at være rimeligt at have til Raadighed under normale Forhold, og det